

JOONAN KIRJA

1. Luku

1. Joonalle, Amittain pojalle, tuli tämä Herran sana:

2. Kun. 14:25

2. Kun. 14:25 Hän palautti entiselleen Israelin alueen, siitä, mistä mennään Hamatiin, aina Aromaan mereen saakka, sen sanan mukaan, jonka Herra, Israelin Jumala, oli puhunut palvelijansa, profeetta Joonan, Amittain pojan, kautta, joka oli kotoisin Gat-Heeferistä.

2. Nouse, mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan; sillä heidän pahuutensa on noussut minun kasvojeni eteen.

1. Moos. 10:11 1. Moos. 18:20 1. Moos. 19:13 Joonan 3:2

1. Moos. 10:11 Siitä maasta hän lähti Assuriin ja rakensi Niiniven, Rehobot-Iirin ja Kelahin,

1. Moos. 18:20 Niin Herra sanoi: Valitushuuto Sodomian ja Gomorran tähden on suuri, ja heidän syntinsä ovat ylen raskaat.

1. Moos. 19:13 sillä me hävitämme tämän paikan. Koska huuto heistä on käynyt suureksi Herran edessä, lähetti Herra meidät hävittämään sen.

Joonan 3:2 Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sille se saarna, minkä minä sinulle puhun.

3. Mutta Joonan nousi paetaksensa Tarsiiseen Herran kasvojen edestä ja meni alas Jaafoon ja löysi laivan, joka oli lähtevä Tarsiiseen. Ja hän suoritti laivamaksun ja astui siihen mennäkseen heidän kanssansa Tarsiiseen, pois Herran kasvojen edestä.

4. Mutta Herra heitti suuren tuulen merelle, niin että merellä nousi suuri myrsky ja laiva oli särkymäisillään.

5. Niin merimiehet pelkäsivät ja huusivat avuksi itsekukin jumalaansa. Ja he heittivät mereen tavarat, mitä laivassa oli, keventääkseen sitä. Mutta Joonan oli mennyt alas laivan pohjalle ja pannut maata, ja hän nukkui raskaasti.

Ap. t. 27:18

Ap. t. 27:18 Mutta kun rajuilma ankarasti ahdisti meitä, heittivät he seuraavana päivänä lastia mereen,

6. Niin laivuri tuli hänen luoksensa ja sanoi hänelle: Mitäs nukut? Nouse ja huuda jumalaasi. Ehkäpä se jumala muistaa meitä,

niin ettemme huku.

7. Ja he sanoivat toisillensa: Tulkaa, heittäkäämme arpaa, saadaksemme tietää, kenen tähden tämä onnettomuus on meille tullut. Mutta kun he heittivät arpaa, lankesi arpa Joonalle.

Sananl. 16:33

Sananl. 16:33 Helmassa pudistellen arpa heitetään, mutta Herralta tulee aina sen ratkaisu.

8. Niin he sanoivat hänelle: Ilmoita meille, kenen tähden tämä onnettomuus on meille tullut. Mikä on toimesi ja mistä tulet? Mikä on sinun maasi ja mistä kansasta olet?

9. Hän vastasi heille: Minä olen hebrealainen, ja minä pelkään Herraa, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja kuivan maan.

10. Niin miehet peljästyivät suuresti ja sanoivat hänelle: Miksi olet tehnyt näin? Sillä miehet tiesivät, että hän oli pakenemassa Herran kasvojen edestä; hän oli näet ilmaissut sen heille.

11. He sanoivat hänelle: Mitä on meidän tehtävä sinulle, että meri tulisi meille tyveneksi? Sillä meri myrskysi myrskyämistensä.

12. Hän vastasi heille: Ottakaa minut ja heittäkää minut mereen, niin meri teille tyventyy. Sillä minä tiedän, että tämä suuri myrsky on tullut teille minun tähteni.

13. Miehet soutivat päästäkseen jälleen kuivalle maalle, mutta eivät voineet, sillä meri myrskysi vastaan myrskyämistensä.

14. Ja he huusivat Herraa ja sanoivat: Voi, Herra, älä anna meidän hukkua tämän miehen hengen tähden äläkä lue syyksemme viatonta verta, sillä sinä, Herra, teet, niinkuin sinulle otollista on.

15. Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri asettui raivostansa.

16. Ja miehet pelkäsivät suuresti Herraa, uhrasivat Herralle teurasuhrin ja tekivät lupauksia.

2. Luku

1. Mutta Herra toimitti suuren kalan nielaisemaan Joonan. Ja Joonan oli kalan sisässä kolme päivää ja kolme yötä.

Matt. 12:40 Matt. 16:4 Luuk. 11:29

Matt. 12:40 Sillä niinkuin Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

Matt. 16:4 Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki. Ja hän jätti heidät ja meni pois.

Luuk. 11:29 Kun kansaa yhä kokoontui, rupesi hän puhumaan: Tämä sukupolvi on paha sukupolvi: se tavoittelee merkkiä, mutta sille ei

anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki.

2. Ja Joonas rukouksi Herraa, Jumalaansa, kalan sisässä

3. ja sanoi: Minä huusin ahdistuksessani Herraa, ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun ääneni.

Ps. 77:3 Ps. 120:1 Ps. 130:1

Ps. 77:3 Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa; minun käteni on yöllä ojennettuna eikä väsy; minun sieluni ei lohdutuksesta huoli.

Ps. 120:1 Matkalaulu. Ahdistuksessani minä huudan Herraa, ja hän vastaa minulle.

Ps. 130:1 Matkalaulu. Syvyydestä minä huudan sinua, Herra.

4. Sinä syöksit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virta ympäröitsi minut, kaikki sinun kuohusi ja aaltosi vyöryivät minun ylitseni.

Ps. 42:8

Ps. 42:8 Sinun koskiesi pauhussa syvyys syvyydelle huutaa, kaikki sinun kuohusi ja aaltosi käyvät minun ylitseni.

5. Minä ajattelin: Olen karkoitettu pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä saan vielä katsella sinun pyhää temppeleäsi.

Ps. 31:23

Ps. 31:23 Minä sanoin hädässäni: Minä olen sysätty pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin sinä kuulit minun rukousteni äänen, kun minä sinua huusin.

6. Vedet piirittivät minut aina sieluun asti, syvyys ympäröitsi minut, kaisla kietoutui päähäni.

Ps. 18:5 Ps. 69:2

Ps. 18:5 Kuoleman paulat piirittivät minut, turmion virrat peljästyttivät minut.

Ps. 69:2 Pelasta minut, Jumala, sillä vedet käyvät minun sieluuni asti.

7. Minä vajosin alas vuorten perustuksiin asti, maan salvat sulkeutuivat minun ylitseni iankaikkisesti. Mutta sinä nostit minun

henkeni ylös haudasta, Herra, minun Jumalani.

Ps. 30:4

Ps. 30:4 Herra, sinä nostit minun sieluni tuonelasta, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta.

8. Kun sieluni nääntyi minussa, minä muistin Herraa, ja minun rukoukseni tuli sinun tykösi, sinun pyhään temppeliisi.

9. Ne, jotka kunnioittavat väärää jumalia, hylkäävät armonantajansa.

5. Moos. 32:21 Ps. 31:7 Ps. 144:2

5. Moos. 32:21 He ovat herättäneet minun kiivauteni jumalilla, jotka eivät jumalia ole, ovat vihoittaneet minut turhilla jumalillansa; niin minäkin herätän heidän kiivautensa kansalla, joka ei ole kansa, vihoitan heidät houkalla pakanakansalla.

Ps. 31:7 Minä vihaan niitä, jotka seuraavat turhia epäjumalia, mutta minä turvaan Herraan.

Ps. 144:2 hän, joka antaa minulle armon; minun linnani, varustukseni ja pelastajani, minun kilpeni, jonka turviin minä pakenen, hän, joka laskee kansani minun valtani alle.

10. Mutta minä tahdon uhrata sinulle kiitoksen kaikuessa. Mitä olen luvannut, sen minä täytän. Herrassa on pelastus.

Ps. 3:9 Ps. 50:14 Ps. 116:7

Ps. 3:9 Herrassa on pelastus; sinun siunauksesi tulkoon sinun kansallesi. Sela.

Ps. 50:14 Uhraa Jumalalle kiitos ja täytä lupauksesi Korkeimmalle.

Ps. 116:7 Palaja, sieluni, takaisin lepoosi, sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin.

11. Sitten Herra käski kalaa, ja se oksensi Joonan kuivalle maalle.

3. Luku

1. Joonalle tuli toistamiseen tämä Herran sana:

2. Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sille se saarna, minkä minä sinulle puhun.

Joona 1:2

Joona 1:2 Nouse, mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan; sillä heidän pahuutensa on noussut minun kasvojeni eteen.

3. Niin Joona nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Ja Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä: kolme päivänmatkaa.

4. Ja Joona käveli kaupungissa aluksi yhden päivänmatkan ja saarnasi sanoen: Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään.

Tob 14:4

Tob 14:4 ja mene Meediaan, poikani. Sillä minä olen varma siitä, että niinive kukistuu, niinkuin profeetta Joonas on sanonut. Mutta Meediassa on jonkun aikaa oleva rauhallisempaa. Ja minä olen varma siitä, että kotimaassa olevat veljemme hajotetaan pois hyvästä maasta, ja Jerusalemla tulee autioksi, ja Jumalan huone, joka siellä on, poltetaan poroksi ja jää joksikin aikaa autioksi.

5. Niin Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet.

Joel 2:15 Matt. 12:41 Luuk. 11:32

Joel 2:15 Puhaltakaa pasunaan Siionissa, kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhla kokous.

Matt. 12:41

41. Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin Joonas.

Luuk. 11:32 Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin Joonas.

6. Ja kun tieto tästä tuli Niiniven kuninkaalle, nousi hän valtaistuimeltaan, riisui yltään vaippansa, verhoutui säkkiin ja istui tuhkaan.

7. Ja hän huudatti Niinivessä: Kuninkaan ja hänen ylimystensä määräys kuuluu: Älkööt ihmiset älköötäkään eläimet - raavaat ja lampaat - maistako mitään, käykö laiturilla tai vettä juoko.

8. Verhoutukoot ihmiset ja eläimet säkkeihin, huutakoot väkevästi Jumalaa ja kääntykööt itsekukin pois pahalta tieltänsä sekä väkivallasta, mikä heidän käsiänsä tahraa.

Job 39:3 Ps. 104:27 Ps. 147:9 Joel 1:20

Job 39:3 Kuka hankkii ravinnon kaarneelle, kun sen poikaset huutavat Jumalan puoleen ja lentelevät sinne tänne ruokaa vailla?

Ps. 104:27 Ne kaikki odottavat sinua, että antaisit heille ruuan ajallansa.

Ps. 147:9 ja antaa ruuan eläimille, kaarneen pojillekin, kun ne huutavat.

Joel 1:20 Metsän eläimetkin sinua ikävöivät, sillä vesipurot ovat kuivuneet ja tuli on kuluttanut erämaan laitumet.

9. Ehkäpä Jumala jälleen katuu ja kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme huku.

Jer. 18:8 Joel 2:14

Jer. 18:8 mutta jos se kansa kääntyy pois pahuudestaan, josta minä sitä uhkasin, niin minä kadun sitä pahaa, jota ajattelin tehdä sille.

Joel 2:14 Ehkä hän vielä katuu ja jättää jälkeensä siunauksen: ruokauhrin ja juomauhrin Herralle, teidän Jumalallenne.

10. Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltänsä, niin Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä tehnyt sitä.

1. Moos. 6:6 2. Moos. 32:14 Aam. 7:3,6

1. Moos. 6:6 niin Herra katui tehneensä ihmiset maan päälle, ja hän tuli murheelliseksi sydämessänsä.

2. Moos. 32:14 Niin Herra katui sitä turmiota, jonka hän oli uhannut tuottaa kansallensa.

Aam. 7:3 Niin Herra katui sitä. Ei se ole tapahtuva, sanoi Herra.

Aam. 7:6 Niin Herra katui sitä. Ei sekään ole tapahtuva, sanoi Herra, Herra.

4. Luku

1. Mutta Joonas pahastui tästä kovin, ja hän vihastui.

2. Ja hän rukoili Herraa ja sanoi: Voi Herra! Enkö minä sitä sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä ehätin pakenemaan Tarsiiseen. Sillä minä tiesin, että sinä olet armahtavainen ja laupias Jumala, pitkämielinen ja armosta rikas, ja että sinä kadut pahaa.

2. Moos. 34:6 4. Moos. 14:18 1. Sam. 15:29 Neh. 9:17 Ps. 86:5,15 Ps. 103:8 Ps. 145:8 Joel 2:13

2. Moos. 34:6 Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja huusi: Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa,

4. Moos. 14:18 'Herra on pitkämielinen ja suuri armossa, hän antaa anteeksi pahat teot ja rikokset, mutta ei jätä niitä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen.'

1. Sam. 15:29 Ja hän, joka on Israelin kunnia, ei valhettele eikä kadu; sillä hän ei ole ihminen, että hän katuisi.

Neh. 9:17 He eivät tahtoneet totella eivätkä muistaneet ihmeellisiä tekoja, jotka sinä olit heille tehnyt, vaan olivat niskureita ja valitsivat uppiniskaisuudessaan johtajan palatakseen takaisin orjuuteensa. Mutta sinä olet anteeksiantava Jumala, armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa: sinä et heitä hyljännyt.

Ps. 86:5 Sillä sinä, Herra, olet hyvä ja anteeksiantavainen, suuri armossa kaikille, jotka sinua avuksensa huutavat.

Ps. 86:15 Mutta sinä, Herra, olet laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen, suuri armossa ja totuudessa.

Ps. 103:8 Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri armossa.

Ps. 145:8 Herra on armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja suuri armossa.

Joel 2:13 Reväiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, ja kääntykää Herran, teidän Jumalanne, tykö; sillä hän on armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja armosta rikas, ja hän katuu pahaa.

3. Ja nyt, Herra, ota minun henkeni, sillä kuolema on minulle parempi kuin elämä.

1. Kun. 19:4

1. Kun. 19:4 Sinne hän jätti palvelijansa, mutta meni itse erämaahan päivänmatkan päähän. Hän tuli ja istuutui kinsteripensaan juureen. Ja hän toivotti itsellensä kuolemaa ja sanoi: Jo riittää, Herra; ota minun henkeni, sillä minä en ole isiäni parempi.

4. Mutta Herra sanoi: Onko vihastumisesi oikea?

5. Niin Joonä lähti kaupungista ja asettui kaupungin itäpuolelle. Hän teki itsellensä sinne lehtimajan ja kävi istumaan sen alle varjoon, kunnes näkisi, miten kaupungin oli käyvä.

6. Mutta Herra Jumala toimitti risiinikasvin kasvamaan Joonan pään ylitse, varjostamaan hänen päätänsä ja päästämään häntä hänen mielipahastaan. Ja Joonä iloitsi suuresti risiinikasvista.

7. Mutta seuraavana päivänä, aamun sarastaessa, Jumala toimitti madon kalvamaan risiinikasvia, niin että se kuivui.

8. Ja auringon noustua Jumala toimitti tulikuuman itätuulen, ja aurinko paahtoi Joonaa päähän, niin että häntä näännytti. Niin hän toivotti itsellensä kuolemaa ja sanoi: Parempi on minulle kuolema kuin elämä.

9. Mutta Jumala sanoi Joonalle: Onko vihastumisesi risiinikasvin tähden oikea? Tämä vastasi: Oikea on vihastumiseni kuolemaan asti.

10. Niin Herra sanoi: Sinä armahdat risiinikasvia, josta et ole vaivaa nähnyt ja jota et ole kasvattanut, joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön lapsena kuoli.

11. Enkö siis minä armahtaisi Niiniveä, sitä suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin sata kaksikymmentä tuhatta ihmistä, jotka eivät vielä tiedä, kumpi käsi on oikea, kumpi vasen, niin myös paljon eläimiä?